

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Cob/122/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1216200869
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Zelenák
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1216200869.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Štefana Zelenáka a členiek senátu JUDr. Marty Šašíkovej a JUDr. Ley Gubovej, v právnej veci žalobcu F. V. H. EUROCAR, Lipová 7, Nitra 949 01, IČO: 33 958 751, práv. zast. URBAN GAŠPEREC BOŠANSKÝ, s.r.o., advokátska kancelária, Havlíčkova 16, Bratislava - mestská časť Staré Mesto 811 04, IČO: 47 244 895, proti žalovanému L. Š. STAV, s.r.o., Madáchova 8, Bratislava 821 06, IČO: 43 821 596, práv. zast. JUDr. Beáta Kaprinayová, advokátka, Jašíkova 2, 821 03 Bratislava, o zaplatenie 2.028,20 EUR s prísl. a o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II č.k. 25Cb/22/2016-310 zo dňa 28.9.2021, jednohlasne taktó

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava II č.k. 25Cb/22/2016-310 zo dňa 28.9.2021 potvrdzuje.

Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom (v poradí druhým) súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.028,20 EUR spolu s 9,05 % ročným úrokom z omeškania od 24.6.2015 do zaplatenia, paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v sume 40,- EUR, a žalobcovi priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. V odôvodnení súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 20.1.2016 domáhal zaplatenia sumy 2.028,20 EUR s prísl., titulom nezaplatenia faktúry za opravu vozidla (č. FV150669 zo dňa 9.6.2015 splatnej dňa 23.6.2015). Rozsudkom č.k. 25Cb/22/2016-166 zo dňa 7.6.2018 súd rozhodol tak, že žalovanému 1/ (L. Š. STAV, s.r.o.) uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.028,20 EUR spolu s 9,05 % ročným úrokom z omeškania od 24.6.2015 do zaplatenia a paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40,- EUR; žalobcovi priznal proti žalovanému 1/ nárok na náhradu trov konania; žalobu proti žalovanému 2/ (X. Š.) zamietol a žalovanému 2/ priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania. Predmetný rozsudok bol po odvolaní žalovaného 1/ uznesením odvolacieho súdu č.k. 3Cob/202/2018-228 zo dňa 22.5.2019 v napadnutom výroku I. a II. zrušený a vec bola vrátená na ďalšie konanie a rozhodnutie. Vo výroku III. a IV. (t.j. vo vzťahu k žalovanému 2/) rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 31.8.2018 (v konanie tak na strane žalovaného prebieha už len so spoločnosťou L. Š. STAV, s.r.o., t.j. stav pred rozšírením žaloby o žalovaného 2/).

3. Súd prvej inštancie opätovne prejednal vec a uviedol, že žalovaný namietal, že vo veci nie je pasívne vecne legitimovaný, nakoľko si opravu vozidla neobjednal, poukazujúc najmä na tie skutočnosti, že opravu si objednal X. Š. ako fyzická osoba u ďalšej fyzickej osoby pána G.. Ďalej argumentoval tým, že vlastníkom vozidla nie je žalovaný, ale pán X. Š. a faktúra nemá zákonné náležitosti. Predmetom konania bolo zaplatenie ceny opravy motorového vozidla, na základe objednávky/zákazkového listu č.

TU150669, kde bol ako zákazník uvedený žalovaný. Po vykonaní opravy vystavil žalobca dňa 9.6.2015 žalovanému faktúru č. FV150669 na sumu 2.028,20 EUR splatnú dňa 23.6.2015. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie opieral najmä o listinné dôkazy, predovšetkým zo zákazkového listu a listu-reklamácie zo dňa 25.6.2015, ako aj z vykonaných výsluchov. Zo zákazkového listu mal súd dostatočne preukázané, že opravu vozidla si objednal žalovaný, čoho dôkazom je označenie spoločnosti L. Š. Stav s.r.o., Bratislava ako zákazníka v hlavičke tejto listiny. Žalobca pri vystavovaní zákazkového listu nemal odkiaľ poznať túto spoločnosť ako od samotného objednávateľa opravy vozidla, čo bol konateľ spoločnosti žalovaného, ktorý za neho konal pri uzatváraní zmluvy o dielo. Súdu takýto záver utvrdzovala aj tá skutočnosť, že v liste zo dňa 25.6.2015 (Reklamácia (vrátenie) faktúry) žalovaný nenamietal, že by nemal byť objednávateľom opravy. Práve naopak, v uvedenom liste potvrdil, že objednávateľom opravy bol práve žalovaný, keďže v ňom žalobcovi vytykal fakturáciu iba niektorých súčiastok a prác, ktoré si nemal objednať a nie neobjednanie opravy ako takej. Objednanie opravy žalovaným mal súd preukázané aj z výpovede svedka p. G., ktorý pri výsluchu výslovne potvrdil, že vozidlo na opravu odovzdal X. Š., aj si ho po oprave prevzal, pričom žiadal faktúru vystaviť na jeho firmu (žalovaného). Svedok je síce zamestnancom žalobcu, avšak o jeho vierohodnosti súd nemá dôvod pochybovať, keďže nebolo preukázané, že by ich čisto pracovný vzťah prerástol aj do užšieho priateľského vzťahu. Súd nemal pochybnosti ani o tom, že žalobca dielo riadne vykonal, pričom požadované opravy v zákazkovom liste korešpondujú s fakturovaným položkami v predmetnej faktúre. Svedok taktiež potvrdil, že vozidlo po oprave fungovalo bez problémov. Žalovaný v priebehu konania síce tvrdil, že vadu vozidla žalobca neodstránil, svoje tvrdenie však dostatočným spôsobom nepreukázal. Takýmto spôsobom sa vyjadril jednak konateľ žalovaného ako aj svedok P.. Uvedený svedok bol podľa jeho vyjadrenia s konateľom žalovaného kamarát, s ktorým si navzájom vypomáhajú (požičiava si od neho aj predmetné vozidlo). Bolo preto dôvodné predpokladať, že s prihliadnutím na takýto blízky priateľský vzťah nechce svojou výpoveďou žalovanému poškodiť, čo rozhodujúcim spôsobom vierohodnosť jeho výpovede naštrbuje.

4. Súd prvej inštancie konštatoval, že skutočnosť, že si dal X. Š. opraviť vozidlo aj v apríli 2015 v spoločnosti Motor-Car Bratislava nie je dôkazom, že žalobca nevykonal opravu vozidla riadne a bez vád, nakoľko predmetom následnej opravy boli iné závady na vozidle, ako aj ďalší servis vozidla. Listinné dôkazy týkajúce sa opravy v spoločnosti Motor-Car Bratislava, preto súd nepovažoval za relevantné vzhľadom k predmetu konania, nakoľko nepreukazujú akékoľvek pochybenie žalobcu pri vykonávaní opravy na vozidle, zaplatenie ceny ktorej si uplatňuje v tomto konaní. Na druhej strane súd považoval za potrebné uviesť, že v danej veci nebolo podstatné, či bol vlastníkom vozidla žalovaný alebo X. Š. (pôvodne žalovaný 2/), nakoľko bolo v konaní dostatočne preukázané, že opravu vozidla si objednal žalovaný, pričom cenu za vykonanú opravu v zmysle uzavretej zmluvy o dielo je preto povinný zaplatiť žalovaný. Skutočnosť, že nie je vlastníkom vozidla ho nijak nezbavuje povinnosti splniť si svoj zmluvne dohodnutý záväzok voči žalobcovi. Taktiež nemôže byť na ujmu žalobcu, keď pri zadávaní objednávky konateľ žalovaného konal nerozhodne až špekulatívne, keď raz žiadal vystaviť faktúru na fyzickú osobu X. Š. a raz na jeho firmu (žalovaného). Podľa názoru súdu boli naplnené všetky podstatné náležitosti zmluvy o dielo, vrátane dohody o cene diela, čo na pojednávaní potvrdil aj vypočúvaný svedok G.. Svedok J. sa vyjadroval iba k okolnostiam prevozu motorového vozidla, preto jeho výpoveď na posúdenie žalovaného nároku nebola podstatná. V zmysle všetkých uvedených skutočností mal súd za dostatočne preukázané, že zmluva o dielo bola uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným, preto žalobcovi vzniklo voči žalovanému právo na zaplatenie ceny opravy v zmysle predmetnej faktúry v sume 2.028,20 EUR. K žalovaným namietanému nedostatku zákonných náležitostí faktúry súd poznamenal, že tento nemôže mať vplyv na jeho povinnosť zaplatiť cenu opravy motorového vozidla, ktorú pre neho žalobca realizoval. Sporové strany si totiž neupravili spôsob zaplatenia ceny diela odlišne od zákonnej úpravy, kde by vznik tohto nároku viazali na potrebu vystavenia faktúry. Žalobcovi preto vznikol nárok na zaplatenie ceny opravy jej vykonaním. Faktúra je len daňovým dokladom, ktorej vyhotovenie a doručenie objednávateľovi môže mať vplyv len na vedenie jeho účtovníctva, avšak nemôže mať žiadny vplyv na jeho povinnosť zaplatiť cenu diela.

5. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, ktorý uviedol, že okrem námietky vecnej legitímácie (námietky pasívnej legitímácie žalovaného a námietky aktívnej legitímácie žalobcu), opakovane namietal aj skutočnosť, že v priebehu konania nebolo preukázané, že vôbec došlo k uzavretiu zmluvy o dielo, a to tak, ako tvrdil žalobca. Podľa žalovaného nebolo preukázané, že došlo medzi stranami sporu, resp. medzi žalobcom (ani p. G.) a p. Š. k dohode o rozsahu opravy vozidla, tak ako to obsahuje faktúra a taktiež nedošlo k dohode o cene. Poukazoval na to, že z predložených a vykonaných dôkazov tieto esenciálne podmienky uzavretia zmluvy ani nevyplývajú. Mal za to, že

žalobca neunesol dôkazné bremeno, že medzi stranami sporu k uzavretiu zmluvy došlo a že vôbec došlo k reálnemu plneniu, ktorého cenu si vyfakturoval. Naproti tomu žalovaný opakovane namietal poukazujúc na negatívnu dôkaznú teóriu, že nie je možné od neho spravodlivo žiadať, aby preukázal reálnu neexistenciu žalobcom tvrdených skutočností, t.j. že mu neboli predložené cenové ponuky a nebol predložený návrh na uzavretie zmluvy o dielo, t.j. nebola predložená objednávka alebo zákazkový list, keďže existenciu tvrdených skutočností mal preukázať žalobca. Taktiež súd námietku o nezákonnosti faktúry interpretoval skráteným spôsobom. Súd ako dôkaz hodnotil reklamáciu žalovaného zo dňa 25.6.2015, a to len v časti, keďže reklamácia mala podľa súdu podporne preukazovať, že záväzkový vzťah mal vzniknúť medzi žalobcom a žalovaným, lebo v nej žalovaný výslovne neuviedol, že si opravu neobjednal. Ak súd vyhodnotil reklamáciu ako dôkaz, mal ho vyhodnocovať v celom jeho rozsahu, a to čo bolo obsahom, nie čo jej obsahom výslovne nebolo, a vo vzájomnej súvislosti s ostatnými dôkazmi a tvrdenia žalovaného, a nie reštriktívne, účelovo výlučne v prospech žalobcu. Z vykonaného dokazovania nie je zrejmé, ako súd dospel k záveru, že X. Š., ktorý je zároveň konateľom spoločnosti, konal za žalovaného pri uzatváraní zmluvy. S uvedenými argumentami žalovaného sa súd nevyposporiadal, či už vo vzťahu k námietke pasívnej legitímácie. Taktiež mal súd posúdiť námietky žalovaného, ktoré smerovali k tomu, že predmetným motorovým vozidlom nerealizuje predmet podnikania, resp. že v čase tvrdeného vzniku záväzkového vzťahu ho ani nerealizoval. Žalovaný poukázal na to, že z odôvodnenia rozsudku nie je možné určiť, kedy došlo k uzavretiu medzi stranami sporu zmluvy o dielo, čo bolo predmetom zmluvy a aký konkrétny rozsah prác, či ich žalobca vykonal, aká bola konkrétna porucha v čase odovzdania vozidla do opravy a či ju odstránil. Nie je možné určiť, aká bola dohoda o cene, kedy medzi zmluvnými stranami k nej došlo. Súd právny vzťah posúdil v rozpore s ust. § 261 ods. 1, § 269 ods. 1 a § 536 a nasl. Obchodného zákonníka a opomenul aplikáciu ust. § 266 ods. 5 Obchodného zákonníka, pričom vôľu žalovaného uzavrieť zmluvu so žalobcom nepreskúmal v intenciách ust. § 34 OZ, ale ju vnútil žalovanému. Na základe uvedeného navrhol napadnutý rozsudok zmeniť tak, že súd žalobu zamietne.

6. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca, ktorý považuje rozsudok za vecne správny. Uviedol, že súd prvej inštancie v bode 28. rozsudku jasne uviedol, že bolo v konaní dostatočne preukázané, že opravu vozidla si objednal žalovaný, pričom cenu za vykonanú opravu v zmysle uzavretej zmluvy o dielo je preto povinný zaplatiť žalovaný. Skutočnosť, že nie je vlastníkom vozidla, ho nijak nezbavuje povinnosti splniť si svoj zmluvne dohodnutý záväzok voči žalobcovi. Súd prvej inštancie zaujal vecne a právne správny názor, keď v podstate v rozsudku uviedol, že taktiež nemôže byť na ujmu žalobcu, keď pri zadávaní objednávky konateľ žalovaného konal nerozhodne až špekulatívne, keď raz žiadal vystaviť faktúru na fyzickú osobu X. Š. a raz na jeho firmu (žalovaného). V danom prípade boli naplnené všetky podstatné náležitosti zmluvy o dielo, vrátane dohody o cene diela, čo na pojednávaní potvrdil aj vypočúvaný svedok p. G.. Výslovne uviedol, že oprava vozidla bola vyčíslená na sumu okolo 2.000,- EUR, na základe čoho bola vypracovaná cenová ponuka, ktorá sa dala schváliť X. Š.F. (t.j. konateľovi žalovaného). Svedok p. J. sa vyjadroval iba k okolnostiam prevozu motorového vozidla, preto jeho výpoveď na posúdenie žalovaného nároku nie je podstatná.

7. Na vyjadrenie žalobcu k odvolaniu žalovaný uviedol, že súd sa nevysporiadal s otázkami platného uzavretia zmluvy podľa § 536 Obch. zák., pričom medzi žalobcom (ani p. G.) a žalovaným (ani p. Š.) nedošlo k dohode o rozsahu opravy vozidla a nedošlo k dohode o cene. Dohoda o cene nevyplyva ani z vykonaného dokazovania. Z tvrdeného obsahu zmluvy o dielo nie je možné určiť žiadne vymedzenie predmetu diela a ani dohodu o cene diela. A teda obsah tvrdenej zmluvy o dielo (v podstate určenej podľa fakturovaných položiek) nie je možné vyložiť v neprospech žalovaného s prihliadnutím na ust. § 266 ods. 4 Obchodného zákonníka. Žalovaný opakovane v súvislosti s vystavenou faktúrou na spoločnosť a nie na fyzickú osobu, poukazoval na rozpor s daňovými predpismi. Žalovaný opakovane zdôraznil, že motorové vozidlo je vo vlastníctve p. Š., ako súkromnej osoby a nie vo vlastníctve žalovaného.

8. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací podľa § 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len C.s.p.) prejednal vec podľa § 380 ods. 1, bez nariadenia pojednávania v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania, pričom termín verejného vyhlásenia rozsudku bol v súlade s ust. § 219 ods. 3, C.s.p. oznámený na úradnej tabuli Krajského súdu v Bratislave dňa 13.10.2022. Po oboznámení sa s obsahom spisu súdu prvej inštancie, s dôvodmi odvolania žalovaného, vyjadrením žalobcu, odvolací súd dospel k záveru, že odvolaniu proti rozsudku nie je možné vyhovieť.

9. Podľa § 387 ods. 1, C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

10. Podľa § 387 ods. 2, C.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

11. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku ako celého obsahu spisového materiálu a odvolania žalovaného dospel k záveru, že súd prvej inštancie zistil v potrebnom rozsahu skutkový stav na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, a vec i správne právne posúdil, svoje rozhodnutie náležite, podrobne, logicky odôvodnil. Odvolací súd preto konštatuje vecnú správnosť napadnutého rozsudku a stotožňuje sa s dôvodmi v ňom uvedenými a v celom rozsahu na ne poukazuje.

12. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie postupoval správne, keď uviedol, že opravu motorového vozidla si objednal žalovaný, ktorý bol ako zákazník uvedený na objednávke/zákazkovom liste, pričom bol povinný zaplatiť za cenu opravy. Skutočnosť, že žalovaný nebol vlastníkom vozidla, ho nezbavuje povinnosti úhrady a žalobca ani nemá žiadnu právnu povinnosť skúmať vlastníka vozidla ktoré mu zákazník odovzdáva do opravy. Odvolací súd sa stotožnil s právnym záverom súdu prvej inštancie o naplnení podstatných náležitostí zmluvy o dielo, vrátane dohody o cene diela. Súd prvej inštancie v bode 27. až 29. odôvodnenia napadnutého rozsudku správne uviedol, že zmluva o dielo bola uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným, pričom žalobcovi vzniklo voči žalovanému právo na zaplatenie ceny opravy v zmysle faktúry v sume 2.028,20 EUR. K namietanej absencii pasívnej legitímácie žalovaného odvolací súd poukazuje na to, že v konaní bolo dostatočne preukázané, že opravu motorového vozidla si objednal u žalobcu žalovaný, čoho dôkazom je označenie spoločnosti L. Š. Stav s.r.o. Bratislava ako zákazníka v hlavičke tejto listiny. Taktiež je preukázané, že v reklamácií zo dňa 25.6.2015 žalovaný nenamietal, že by nemal byť objednávateľom opravy a v uvedenej reklamácií žalovaný vytykal fakturáciu niektorých súčiastok a prác, a nie neobjednanie opravy ako takej. Žalovaný v odvolaní opätovne poukazoval na argumenty, na ktoré súd prvej inštancie dal vyčerpávajúcu odpoveď.

13. Vo vzťahu k žalovaným namietanému hodnoteniu dôkazov zo strany súdu prvej inštancie odvolací súd dodáva, že súd prvej inštancie výsledky vykonaného dokazovania správne vyhodnotil a na ich základe správne právne odôvodnil svoje rozhodnutie, s ktorým sa odvolací súd stotožňuje. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je obsiahle, dostatočne zrozumiteľné, odôvodnené a logicky konzistentné. Navyše, podľa už konštantnej judikatúry, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené sporovými stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov uvádzaných sporovými stranami. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu pripomienku sporovej strany, ktorá ju nastolila. Je však nevyhnutné, aby došlo k reakcii na podstatné a relevantné argumenty sporových strán (k tomu vid' napr. rozhodnutia ÚS SR sp. zn. II. ÚS 251/04, II. ÚS 209/04 alebo II. ÚS 200/09), čo v danom prípade meritórnym rozhodnutím súdu prvej inštancie splnené bolo. Súd prvej inštancie sa vo svojom rozhodnutí zaoberal všetkými podstatnými skutočnosťami, pričom predmetná argumentácia bola zároveň - po vysporiadaní sa s podstatnými odvolacími námietkami žalovanej strany sporu - doplnená uvedeným rozhodnutím odvolacieho súdu. Konanie pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom totiž tvorí jeden celok a určujúca späťosť rozsudku odvolacieho súdu s potvrdzovaným rozsudkom vytvára kompletizujúcu jednotu (bližšie vid' napr. uznesenie NS SR sp. zn. 4Cdo/135/2017 zo dňa 23.1.2018).

14. Na základe uvedeného odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1, 2 C.s.p. potvrdil, keďže neboli naplnené odvolacie dôvody uvádzané žalovaným.

15. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že v odvolacom konaní úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. Podľa § 262 ods. 2, C.s.p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

16. Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3: 0 (§ 393 ods. 2 veta druhá C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1, C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1, C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).